לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו
בימים ההם ודרשו השפטים היטב והנה שר
שקר העד שקר ענה באחיו ועשיתם לו
כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע
מקרבך והנשארים ישמעו ויראו ולא
יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך
ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן
בשן יד ביד רגל ברגל
על איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא
תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך
מארץ מצרים והיה כקרבכם אל המלחמה
ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם
שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה
על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל
תחפזו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיכם
ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע
אתכם ודברו הפקדים אל השטרים מי האיש
אשר בנה בית חדש ולא חנכו הלך וישב
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו
ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו הלך
וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
יחללנו ומי האיש אשר ארש אשה ולא
לקחה הלך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יקחנה והיה כאשר כלו השטרים לדבר
אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב

אשר להם הריב ויהיו בעלי הדין
לפני יי יהי דומה להם כמו
עומדים לפני הדיקים שנכתב
אל יקים ישפטו: ואשרי היו בימים ה
יעלה בדורו כשמואל כדורו ימך
יהוה לתוך כבודו: והנה עד שקר
כל ויקום שנ עד בשעם הכנאדם:
ודרשו היטב על פי הדומים יוחס
ובודקין ומחקרין יות הבדי ב
להדומים בדרישה ובחקירה: כמו
דומים ולא כמשר עשה: ויסקן אמרן
הדבר מין בהרגן. לעשות לאחיו
ויה הל לאחין לאיד על דומיי כת
כהן שמוה שיעין בשריפה
אלא כמיתה הסעל שהיו חנק
שנ בדש תשרף. היו ולא משלה
לך עמ סין לאחין: כמו שדר
דומ לעשות לאחין. ולא כמשר
דומ לעשות לאחיהן. אב ל
סב שיר ויתות השוה הסנ
אשה לאיש ודמיי אשרה
בהרגן כדומיי איש כנ ג
העדה שהרגה יהה הנפש
שחללה שבת שרגן של א
ויעבר סין יהוהן אלא בדיקים
שיש לקיים בהם הדומה כמיתת
הסעל: שמע ויראו מסין
שיריכן הכרזה איש פלוני
ופלוני בהרגן על שהזדון בבית
דין: שן בשן מדוך. שן בשן
שן בשן וגו כי הענין לאלהים
סיך הסת. יעיות מלחמיך
לכאן לוג שאין מחוסר יכר
יוינין לאלהיה. דב אחר לוג
לך אם עשית משפט מדיך
מובטח אתה שאם תענין לאלה
אתה נעשה. וכן דוד אם עשית
משפט ערק אל תשחט לעשקי:
על איבך. יהו כשנך אויבים
אל תיחס עליהם סלא ירחמו
עליך: סוס ורכב. בעמי טלס

כמוס יחד. וכן הוא אומ והכית אתמידן
כמיש אחר. ואומ כי כמ סוס פרעה
עם רכבו ופרשיו. ומיך וכמנשך הוא רב
אם כמעמי אינו רב: כקרבכם אל המל
מחנה לעמתכם אין הספר מגבול ארצכם
ונגש הכהן המשוח לכך. והוא נקר א
משוח מלחמה: ודבר אל העם מטו
הקודש: שמע ישר. אפלו אין בכם
זכות אלא של קריית שמע בלבד
מי אתם שיושיע אתכם: ע
אויבכם. ואין אילו אחיכם שיבא
תמלו בדם אויבם ורחומים עליכם

אין זו מלחמת יהודה עם ישר שנלחמין
ויקומו הרשעים ישר נקם נקמות ויחזיקו
בשביה ויאסלום וישקום ויתלום בחמורים
לכל משל ובזיון ויהיו עיר הטרפים
וישובו שוממין. על אויבם אתם הולכים
לעזר הקדוש ולחמה אל ירך לבבכם
אל תראו אל תחפזו. אל תערצו. אל תרגזו
אין הרות אבל ירבה דברים שמלכ
האומות עשין מגפן בעיסי הק
הקישון זה לזה מי להשמיע קו
שיפחדו שמגפן ויעמן ורומס
בם סוסיהם ויקחילים אותם להשמיע

שעטת פרשת סוסיהם. ועוהים בקולם
ותקעין בשופרות. ומין משמיע קול. אל
ירך לבבכם מעהלת סוסיהם. אל תריעו
ותגעת תרועה. ואל תחפזו מקול הזעקה
ואל תערצו. מקול הזעקה. כי אקיקם
הם באים בנעלמם של בשר ודם ואת
מאים בנעלמיו של מקום בלשונם מאים
בנעלמיו של גלית. ויהי היה סופו. שלא
ונעלו עין. ההולך עמכם. זה מחנה השמים
ולא חבו. לא דרק חיבו. לשון הטלה
ויאיט אחר. יחבבו. ודם של עגלה תעבר
הוא זה. ולא מלון ולא פריון משבדה

הדבר עמך שהפרוה. ועמכן לאוטלן בירושלם
אין לחללן בדמים. ולאוטל הרוגים בירושלם
ויפסו השערים. לא מיסון ויסגן. מוסיפין זו
על דברי מהן שהסהן מדבר ומשמיעין שומע
ישל. עד לחוש עם אתכם. זמי. היש ושיבנ ושלשי
כהן מדבר ושוטרי משמיע. ודן שוט מדבר
מעמ. היל ירך הל. לשבי. אומ. כמשמע שאין
ומעמ. הל. ירך בן שרי המלחמה. ולא תחרב שלמ
יפו לשמור בן. היאן מעבירות שבתורה ולכ
ישי. הנילא. היאן מעבירות שבתורה ולא
תלמה. לתרה לחזור על מחנכם. ולא שדה
ולכרם. על המזומרים בשכל עבירות שבידם
שלא יבין שהם כולי עבירות. הרוחנו אין
שמא ילבתיו שלם אם ארש אשה: